

tale Uroen i Venstrepartiet og siger: „Det er jo en offentlig Hemmelighed, at der er Uro i Venstrereformpartiet — eller rettere, det er nok offentligt, men det er ingen Hemmelighed —, men denne Uro ser jeg paa med ret overbærende Øjne“. Dette henvender jeg til det ærede Medlem, der talte sidst, og som var saa bedrøvet over, at jeg nu ikke kunde finde nogen Revne i Reformpartiet. Konseilspræsidenten har faaet Øje paa den. Han ved godt, at der er Uro indenfor Partiet, og han maatte jo være utilladelig kortsynet, hvis han ikke havde faaet Øje paa den. (*Zahle*: Det maa være bittert ikke at kunne slippe ind gennem den). Jeg forsikrer det ærede Medlem, der afbryder mig, at jeg tænker ikke paa at slippe ind. Jeg venter, til Døren bliver lukket op, jeg ønsker ikke at gaa gennem Revner. Det ærede Medlem skal ikke være genert i saa Henseende. Jeg gaar ikke gennem Sprækker og Revner og agter ikke at krybe paa Hænder og Fødder for at komme ind i Venstre-reformpartiet. Det ærede Medlem kan være ganske rolig. Men den Tid kan komme, da Døren bliver lukket op ogsaa til det Parti. Der kan komme Forhold, som det ærede Medlem ikke aner, men som han maaske ønsker. Det ærede Medlem har jo været Medarbejder ved et Blad, der ikke har været meget ivrigt til at støtte dette Ministerium. Om det ærede Medlem nu har taget Afsked fra den Bestilling, ved jeg ikke, men det er ikke ubekendt, at det ærede Medlem staar meget nær et politisk Parti her i Byen, som ikke kan siges at være nogen overdreven Kærlighed til dette Ministerium. (*Afbrydelse af Zahle*).

Formanden: Jeg beder ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleren.

Berntsen: Jeg skal vende tilbage til det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik). Det er ikke min Skyld, at det varer lidt længe. Konseilspræsidenten føjede altsaa til: „Men denne Uro ser jeg paa med ret overbærende Øjne“. Kunde det virkelig have nogen Interesse for det ærede Medlem, at Ministeren siger, at han bærer over med ham? Saadan siger en Fader jo til sine uartige Børn. Det forekom mig derfor, at dette Punkt skulde jeg springe over for ikke at genere det ærede Medlem, thi jeg er altid hensynsfuld — det er han ikke. Saa føjer Ministeren til, at efter hans Mening kommer Uroen af to Ting, for det første af Utaalmodighed, for

det andet af Tvivl. Kan det nu virkelig være nogen Fornøjelse for det ærede Medlem at faa konstateret, at han hører til de utaalmodige eller tvivlende? (*Slengerik*: Ja!) Saa for mig gerne, men det er sikkert ikke en Støtte for en Regering eller for en politisk Hær at tælle blandt sine Tilhængere mange utaalmodige eller mange tvivlende. Jo mere taalmodig og rolig og jo mere troende en Hær er paa sin Sags Sandhed og Retfærdighed, des bedre. Jeg misunder derfor ikke det ærede Medlem denne Udtalelse fra Ministeren, men da det har bedrøvet ham, at jeg har glemt den, har jeg villet gøre det godt igen ved nu at henvise til den.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde raadført mig med min Fører paa Fyn, Chefredaktøren af „Fyns Tidende“. Det gør mig ondt at maatte gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at intet af dette kender jeg. Chefredaktøren af „Fyns Tidende“, som ikke er Landstingsmand, er ikke min Fører. Jeg har heldigvis gennem et langt politisk Liv lært at staa paa egne Ben. Hvis det ærede Medlem vilde lægge sig efter det, var det maaske ikke af Vejen, det kunde maaske være noget, han kunde faa Brug for.

Jeg har udtalt den Opfattelse, jeg har faaet af disse Dages Forhandlinger, og det forekommer mig ret værdifuldt, at man kan gøre sig klart, hvor vi staa, og i hvilken Retning Udviklingen gaar. Ingen kan være blind for, at der blandt dem, der kalde sig Regeringens Tilhængere, er Folk, der ville følge Regeringen i en rolig og saglig Forhandlingspolitik, for at bringe begge Rigsdagens Ting i Forstaaelse. Men der er paa den anden Side ogsaa Mænd, og blandt dem regner jeg det ærede Medlem for Middelfart, der ønske en Kamp-politik, en Kamp med Landstinget. Hvorhen den vil føre, er der ingen, der ved, og derfor siger jeg: Lad os slutte os om den Politik, som den højtærede Regering har gjort sig til Talsmand for. Saa længe de følge den, skal jeg loyalt støtte denne Regering. Og jeg vil tro, at en loyal Støtte fra Mænd udenfor Reformpartiet maaske er mere værd end den Støtte, som Regeringen kan faa fra de Mænd indenfor Partiet, der ved enhver given Lejlighed søge at udsaa Tvivl, Mismod og Mistillid til den nuværende Regering.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.